

bruget. Også derfor har regeringen igangsat et bredt udvalgsarbejde med henblik på en forenkling og en modernisering af landbrugsloven. Det er et udvalgsarbejde, som vil afsluttes her til sommer.

Hvis man vælger at bosætte sig i et landdistrikt, så har spørgsmålet om tilgængelighed til offentlig service naturligvis også en stor betydning. Her vil jeg gerne pege på, hvordan regeringen både i relation til 1,5 mia. kr. på sundhedsområdet og 0,5 mia. kr. på ældreområdet har skævvredet pengene på en måde, som har gjort, at ikke mindst de vanskeligst stillede regioner og dermed også typisk landdistrikterne har fået en relativt større andel, end man ellers ville få, hvis man brugte de almindelige bloktilskudsnøgler. Det er blot et eksempel på, at denne regering sådan set kerer sig om at skabe et Danmark i balance, ikke bare i smarte overskrifter og puljeordninger, men i reel og hård politik.

Jeg kunne også pege på hele spørgsmålet om skolestruktur, hvor der jo nu er skabt et permanent grundlag for at kunne lave forsøg på skoleområdet, som forener, kan man sige, hensynet til stordrift med hensynet til at opretholde et decentralt skoletilbud. Det er i øvrigt et sæt problemstillinger, som det frihedsbrev, jeg omtalte tidligere, var med til at afdække. En række landkommuner har peget på, at der var brug for at få et mere fleksibelt redskab, lidt flere værktøjer i værktøjskassen for at kunne fastholde et skoletilbud tæt på borgeren eller i det hele taget for at kunne fastholde et offentligt servicetilbud tæt på borgeren.

Der er fire områder, som er særlig interessante for landdistrikterne. Det er for det første biblioteksområdet, hvor der nu bliver mulighed for nye samarbejdsformer mellem folkebibliotek og skolebibliotek, herunder også muligheder for, at et skolebibliotek kan placeres uden for skolens område. For det andet er det udvidede forsøgsordninger om rammer for forsøg med fælles ledelse mellem flere skoler. For det tredje er det nye samdriftsformer mellem skole og daginstitution, sådan at man kan fastholde et decentralt tilbud også der, hvor børnegrundlaget ikke er stort. Og endelig åbnes der op for forsøg med en mere fleksibel tilrettelæggelse af skoledistrikter.

Det er alle sammen fire ting, der bidrager til, at man lokalt får bedre mulighed for at fastholde og udvikle et vitalt serviceområde i de tyndt befolkede områder. Dermed er de fire eksempler her altså også glimrende eksempler på, hvordan regeringen ønsker at fremme en udvikling ved

at fjerne barrierer, ved at skabe muligheder for alle.

Jeg kunne også inden for mit eget område pege på den regelændring, der har fundet sted omkring fritvalgsgrænser på lægeområdet, hvor den gamle 10-km-grænse nu er sprunget. Det giver større valgfrihed for den enkelte, ikke mindst den enkelte i landdistrikterne.

Også på kulturområdet, som jo specifikt nævnes i forespørgslen, er der taget en række initiativer, som understøtter det lokalt forankrede arbejde med kulturmiljøerne i landdistrikterne. F.eks. er museernes rolle som lokale videnscentre blevet styrket. Den lokale forankring er af afgørende betydning for arbejdet med kulturmiljøet i landdistrikterne, som ofte er båret af lokalt engagement og initiativ.

Kl. 14.35

Der er blevet mulighed for samdrift mellem museer, hvilket kan øge den kulturelle aktivitet i området på flere felter, f.eks. filialmuseer eller udvidede undervisningstilbud til skolerne. Endelig ved jeg også, at Kulturministeriet netop nu er ved at undersøge mulighederne for at inddrage kulturmiljøer som en del af de regionale kulturaftaler.

De omtalte initiativer giver alle mere frihed til den enkelte og dermed også muligheder for, at de små samfund og landdistrikterne kan udvikle sig i en positiv retning.

Ikke alle landdistrikter har dog lige gode rammevilkår. En række landdistrikter ligger i regioner, som generelt kæmper med befolknings tilbagegang og faldende beskæftigelse. Derfor vil regeringen holde et vågent øje med netop disse landdistrikter og i øvrigt fortsætte arbejdet med at fjerne de barrierer, der er for udvikling.

Som jeg netop har nævnt, gælder det f.eks. vedrørende en modernisering af landbrugsloven og endnu mere fleksibilitet i miljø- og planlovgivningen.

Så skal vi huske på, at forskellige egne også har forskellige kompetencer, som må udnyttes bedre og dermed bidrage til at skabe bedre betingelser for et erhvervsliv, som passer til området.

Det enkelte område, det enkelte landdistrikt må altid være udgangspunktet, når det handler om udvikling. Det er nødvendigt med det, man kunne kalde en multisektoriel tilgangsvinkel, når det drejer sig om landdistriktsudvikling.

Det er med andre ord ikke et bestemt erhverv eller for den sags skyld et bestemt politikområde, som alene driver udviklingen. Der er mange